

Годинка зарадъ мжжъ такъвъ,
И послѣ другиму ще се окача.

МАРТА.

Ахъ, Боже! като моя прѣвъ,
На тоя свѣтъ не се намира.
Какъвъ бѣ палавъ, милъ!
Женитѣ чужди само що задира,
Салъ чуждо вино що е пилъ;
Обичаше и тозъ проклети заръ.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Ехе! съ такъвъ другаръ
Животъ сте вий живѣли,
Не сте си грѣховетѣ чели.
Заклевамъ се, не бихъ се двоумилъ,
И азъ бихъ съ вази прѣстенъ размѣнилъ.

МАРТА.

Ехъ, господинътъ тѣй се подиграва.

МЕФИСТОФЕЛЬ (за себе си).

Да бѣгамъ по-скоро сега!
Таквазъ и съ дявола не знай шега;
(къмъ Гретхенъ).
А съ вашето сърдце що става?

МАРГАРИТА.

Какво?

МЕФИСТОФЕЛЬ (за себе си).

Невинно, чистичко дѣте!
(Високо). Сбогомъ!

МАРГАРИТА.

Сбогомъ!

МАРТА.

Кажете ми веднага още тукъ!
Свидѣтели за милий мой съпругъ —
Да знамъ ми трѣбва, какъ умрѣ и гдѣ,